

tum, § 4, 1ste Stk., sidste Punktum, §§ 11, 12 og 13, jfr. ogsaa Forslagets § 6, 3dje Punktum i Begyndelsen og § 14.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal fremhæves følgende:

Til Udkastets § 5, 1ste Stk. er gjort en Tilføjeelse, sigende til det Tilfælde, at den Apoteker, der paa Grund af Sygdom eller Svagelighed har maattet opgave at lede Apotekets Drift og som ikke inden Forløbet af en 5-aaarig Frist ser sig i Stand til selv paany at overtage Ledelsen, er Indehaver af et reelt Apotek, som han altsaa til enhver Tid er berettiget til at afhænde efter de almindelige, for saadan Afhændelse gældende Regler. For at affkøre enhver Tvivl, har man ved Tilføjeelsen udtrykkelig taget det Forbehold, at Bestemmelsen om Bevillingens Vortfald efter 5-Maars Fristens Udløb ikke rammer det Tilfælde, hvor Bevillingen i Genhold til de almindelige Regler forinden paa behørig Maade er overført paa en anden kvalificeret Person.

Udkastets § 6 er bleven underkastet en mere gennemgribende Omarbejdelse, idet der i denne er blevet optaget nærmere Regler for, hvorledes der vil være at forholde i Tilfælde af, at en Apoteker kommer under Konkurs eller afgaar ved Døden, uden at Gældsansvaret overtages af Arvingerne, medens Reglerne i § 7 ere blevne indskrænkede til at gælde det Tilfælde, at Arv og Gæld vedgaas i Apotekerens Dødsbo. For Konkursstilfældes Vedkommende havde Udkastets § 6 i det hele henlagt Ordningen til Justitsministerens Afgørelse, men medens Banfelighederne for Justitsministeriet allerede i det mindre komplicerede Tilfælde, at Apotekerbevillingen forbrødes, kunne være ret betydelige ved paa staaende Fod at træffe den fornødne Ordning, der næsten altid vil kræve, at der uopholdelig og helst mundtlig indledes Forhandlinger med vedkommende, forøges Banfelighederne i væsentlig Grad i Tilfælde som de heromhandlede, idet man ikke her staar over for en enkelt Mand, men lige over for vedkommende Bøes Kreditorer, hvem Boets Aktiver tilhøre, og paa hvem man ikke uden videre kan faste de Byrder, der kunne flyde af den fortsatte Drift af et Apotek, der hidtil har vist sig ikke at give stort Overflud. Der vil saaledes være Opfordring til at tilvejebringe en legislativ Ordning, af hvilken det klart fremgaar, under hvilke Betingelser Udgifterne ved Apotekets fortsatte Drift komme til at paahvile Konkursboet som Masseudgifter. Denne Ordning maatte derhos bygges paa en Vedtagelse fra Boets (Kreditorernes) Side, idet det dog

vil findes fornødent at foreskrive, at Udgifterne ved Apotekets midlertidige Drift, indtil den med Hensyn til Driftens Ophør eller Fortsættelse fornødne Vedtagelse kan komme til at foreligge, ere at betragte som Masseudgifter. I Overensstemmelse med disse Synspunkter er Forslagets § 6; for saa vidt den angaar en Apotekers Konkurs; affattet, idet man med Hensyn til de mere specielle Regler om Driftens Fortsættelse og Bevillingens eventuelle Vortfald i øvrigt har tilstræbt den størst mulige Overensstemmelse med Lovforslagets Bestemmelser for til Dels analoge Tilfælde. Som anført har man imidlertid ikke indskrænket sig til at lade § 6 omfatte Tilfælde af Konkurs; men har medtaget det Tilfælde, at Apotekeren afgaar ved Døden, uden at Gældsansvaret overtages af Arvingerne, et Tilfælde, der efter Udkastet falder ind under § 7. Naar Udkastets § 7 nemlig bestemmer, at Dødsboet er berettiget og forpligtet til i et vist Tidrum at fortsætte Driften af Apoteket, da er denne Bestemmelse formentlig ganske naturlig, for saa vidt Arv og Gæld vedgaas af Arvingerne, idet Forpligtelsen til at fortsætte Driften har det fornødne Grundlag derved, at man har Arvingernes personlige Ansvar for Gælden at holde sig til, et Ansvar, der med fuld Føje vil kunne gøres gældende over for dem, ogsaa for de af Driften flydende Forpligtelser Vedkommende, eftersom de frivilligt ere gaaede ind paa at overtage disse Forpligtelser gennem deres Vedgaelse af Gælden. Men anderledes stiller Forholdet sig, naar Gælden ikke vedgaas, idet det formentlig vilde være uberettiget at paalægge Boets Kreditorer et personligt Ansvar for det af Driftens Fortsættelse eventuelt flydende Underflud, medmindre Kreditorerne selv have besluttet, at Driften skal fortsættes for Boets Regning. Man vil derfor, for saa vidt angaar Dødsboer, i hvilke Gælden ikke vedgaas, naturligt komme til at opstille et System af Regler, svarende til dem, der findes at burde fastsættes for Konkursstilfælde, og det vil saaledes findes berettiget, at man fra § 7 har udsøndret de Tilfælde, i hvilke Gælden ikke vedgaas, og indordnet disse i § 6, sideordnet med Reglerne om Konkurs. Udkastets § 7 Nr. 1, 2det Stk., maatte da, hvis det overhovedet skulde bibeholdes, knyttes til Reglerne i § 6, men af de i Kommissionens Betænkning pag. 69—70 anførte, af et Mindretal fremførte Grunde, er det fundet rettest ganske at udskyde den i dette Stykke indeholdte singulære Regel af Lovforslaget, i hvilket den efter den forandrede Affattelse af §§ 6 og 7 formentlig vilde være endnu mindre paa sin Plads end i Udkastet.